

مركز إعلام: مركز إعلامي للمجتمع العربي الفلسطيني في إسرائيل

تقرير رقم 49

رصد التحريض والعنصرية في وسائل الإعلام الإسرائيلية

في الفترة الواقعة بين التواريخ 8 تموز و 15 تموز

أعد التقرير:

رنا عوايسة

سمى أبو تاية

التقرير مقدم لوكالة الأنباء والمعلومات الفلسطينية "وفا" ضمن إطار التعاون بين المؤسسات

מעריב

ערוץ
החדשות 2

זקור ראשו

שראל הפק

המודיעין
יתד נחנה

הארץ

ידיעות
אחרונות

y net
ידיעות אחרונות

סוכנת ראשונה
NEWS 1

موقع "ان أف سي"؛ بتاريخ 8.7.2011؛ "ما الخطأ في قتل الأبرياء خلال الحرب" (الملحق الأول)

كتب د. أرييه أفيشور مقالة داعمة لكتاب "توراة الملك" العنصري الداعي لقتل غير اليهود خلال الحرب. واعتبر الكاتب من خلال مقالته المنشورة في موقع "ان أف سي" بتاريخ 8.7.2011 أن قتل الأبرياء هو أمر شرعي خلال الحرب.

وقال: "ما زلت مندهشاً وأسأل نفسي: أين المشكلة؟ أين التحريض في كتاب توراة الملك؟ الكتاب لا يقول انه من المسموح قتل الأغيار دون سبب، وإنما يخوض في شرانق قتل الأغيار خلال الحرب. هذا يعني: كيفية قتل الأغيار خلال الحرب وفقاً للشريعة اليهودية. ما الخطأ في ذلك؟"

وأضاف متبنيًا تصريح الحاخام يعقوب يوسف الداعم للكتاب العنصري: "حلفاؤنا قتلوا الأبرياء خلال الحرب العالمية الثانية. كان ذلك شرعي وأخلاقي. جنود جيش الدفاع الإسرائيلي هم الأبرياء وواجب على دولة اسرائيل أن تمنحهم الحماية القصوى. إذا كان من الممكن أن يتم التدمير من الجو فلا داع لأن يدخل الجنود للبيوت لتطهيرها".

وقال مبرراً قصف المدنيين العزل: "إذا ما المشكلة؟ المشكلة هي ان الاستعماريين الاوروبيين في اسرائيل يتعاملون مع العرب كمورد يجب المحافظة عليه واستغلاله. هنا المشكلة! إذا كان العرب مورداً فممنوع إذا قصفهم من الجو ويجب ان تقوم قوات السلاح الجو بتطهير كل بيت حتى وان كان الثمن حياة جنود جيش الدفاع الاسرائيلي، أرامل، أيتام وعائلات تكلى من شعب اسرائيل".

موقع "ان أف سي"؛ بتاريخ 8.7.2011؛ "علينا أن نخلص من عرب اسرائيل عن طريق الحرب" (الملحق الثاني)

نشر موقع "ان أف سي" بتاريخ 8.7.2011 مقالة تحريضية كتبها عكيفا لام، والتي دعا من خلالها الى النظر في مسألة وجود غير اليهود في دولة اسرائيل.

وقال: "حان الوقت كي ننفض عن اللاجئين وننظر في مصير غير اليهود في دولتنا في أعقاب قيام الدولة الجديدة في السودان. في أرضنا الصغيرة يوجد سبعة شعوب: الدروز، البدو، الشركس، الذين لا يملكون ديناً، الأمة العربية وعرب اسرائيل".

وأضاف: "البدو جاؤوا من السعودية باحثين عن أرض للمرعى. القانون الاسرائيلي بالنسبة لهم هو مجرد توصية. انهم يبنون بشكل مخالف للقانون، يسرقون السيارات، يتزوجون عدة نساء، يتاجرون بالنساء والمخدرات وكل ما يمكن أن يحصلوا عليه. المشكلة الرئيسية معهم اليوم هي قضية الأراضي انهم يسيطرون على كل الأراضي التي يعتقدون أنها تابعة لهم".

وقال: "عن عرب أرض اسرائيل نتج عرب اسرائيل، هنالك تناقض في الكنية. انهم كيان يناقض هويته. العربي يريد قومية غير اسرائيلية. انهم المجموعة السكنية الأكثر صعوبة والتي كتب حولها العديد من الكتب مثل توراة الملك. الحل غير سهل. حسب رأيي أن الطريقة الوحيدة لإنهاء الصراع هي التسليم بوجوده. في النهاية لن يكون مناص من الحرب. ربما حرب شاملة على الأمة العربية. الاحتلال يظهرنا بصورة سيئة أمام العالم لذا يجب أن ننفض عن العرب للأبد، انها حرب وجود بالنسبة لي لا حرب تعايش".

موقع "ان ار جي"؛ بتاريخ 10.7.2011؛ "الحرب بدلا من السلام" (الملحق الثالث)

اقترح الون مروم من خلال مقاله نشرها على موقع "ان ار جي" إمكانية الحرب بدلا من السلام كي يتم الفصل بين الفلسطينيين والمستوطنين.

وقال: "مواقع البناء في المستوطنات والبؤر الاستيطانية في أوجها، تماما مثل مستشفيات الولادة الفلسطينية. وقرىنا لن يكون الحديث حول الفصل بين السكان أمراً واقعياً. على جانبي الجدار اختلط الزيت والماء لتكوين كتلة واحدة متفجرة. الجرافات تمهد الطريق لواقع مشابه لواقع يوغسلافيا، هذا قبل التطهير العرقي والمجازر. في غضون سنوات قليلة سوف تكتمل الوقائع في الميدان وذلك من خلال ترسيخ الغالبية المحتلة.

وسيكون من المستحيل فصل السائل الزيتي حتى بواسطة كتل وقطرات الكراهية المعزولة. الفلسطينيون من جهتهم لن يوافقوا على الانضمام الى دولة ثنائية القومية دون تطبيق حقوقهم الكاملة. ولان إعطائهم حقوقهم سيمحو طابع إسرائيل اليهودي، فهذا الحل غير عملي".

وأضاف: "هنالك خيار إضافي غير نظام الفصل العنصري او الكوكتيل اللبناني، ولا مفر منه: فما دام لا يوجد فصل من اجل السلام، فقد يأتي الفصل عن طريق الحرب. بعد حرب الاستقلال والأيام الستة فزنا في الجولة الثالثة. تماما مثل الجولتين السابقتين، سنتوازن ديموغرافيا عن طريق فصل الفلسطينيين عن أرضهم".

وقال محرصاً على حملة تطهير عرقي للشعب الفلسطيني: "لا حاجة لإضاعة الوقت في تخطيط الترانسفير. كل شيء جاهز في أرشيف جيش الدفاع الإسرائيلي، ببساطة إزالة الغبار عن برنامج الدفاع: اولاً نطرد القرويين المجاورين لمحور حركة المرور الرئيسية في المناطق، بادعاء انهم قد يساعدون الجيوش العربية التي قد تغزونا. ومن المحاور نواصل الى منطقة الحدود، مستخدمين نفس الادعاء. في الوقت ذاته يتم بناء وحدات عسكرية تضم شباباً ومقاتلين قدامى. ترسل هذه الوحدات بمهام الى القرى المتبقية بهدف الحفاظ على النظام وإذا قاموا ببعض عمليات الذبح فلا بأس، جيش الدفاع الإسرائيلي لن يسفك الدماء".

وأضاف: "عندما يأتي أغيار العالم المنافقين ويطالبوننا بإعادة اللاجئين- سندعي أن عودتهم ستخلق أقلية كبيرة جدا في الدولة اليهودية، ولا يمكن خلط الزيت والماء. تماما مثلما حصل للهنود في أوغندا، الأنغولييين الذين جوعهم الألمان والكنيين الذين قتلهم البريطانيون. هل يذكر ذلك أحد ما؟ العالم بطبيعته معادي للسامية".

صحيفة "يديعوت احرونوت"؛ بتاريخ 11.7.2011؛ "يجب إلزام الجامعات بإسماع "هتيكفا" في احتفالات التخرج" (الملحق الرابع)

أجابت سمير شير بالإيجاب على السؤال "هل يجب إلزام الجامعات بإسماع "هتيكفا" في احتفالات التخرج؟" وذلك من خلال مقالة نشرتها في صحيفة "يديعوت احرونوت" حيث قالت فيها: " يجب ان نعترف بخطأنا. ومن كثر قلقنا ومراعاتنا "لمجموعات سكانية معينة" أصبحنا جهلة ومنغلقين تجاه الصهيونية وكأنها مرض من الأفضل إنكار وجودها".

وأضافت: " يا ليت لو يتم إسماع النشيد الإسرائيلي بحب وفخر وبمشاعر الحق والواجب في كل احتفال وعرض، في كل مدرسة، روضة ومركز جماهيري. يا ليت لو يقوم رافضي النشيد ويقفوا بعيدا، يا ريت لو ان الهوية الإسرائيلية لا تمنح إلا لمن يغني النشيد دون أخطاء في ترديد كلماته ".

موقع "ان ار جي"؛ بتاريخ 12.7.2011؛ تأييد لقانون المقاطعة (الملحق الخامس)

ايد الصحافي الإسرائيلي بن درور يميني من خلال مقاله نشرها على موقع " ان ار جي" قانون المقاطعة التي صادقت عليه الكنيست الإسرائيلي مؤخرا والذي يقضي بفرض عقوبات ضد الأشخاص أو المنظمات او الجهات التي تفرض أو تدعو لمقاطعة المستوطنات والمنتجات الصادرة عنها او دولة إسرائيل.

وقال: " المقاطعة هي اداة شرعية، العقوبات ضد إيران هي شرعية وكذلك الأمر ضد نظام حماس. هذه المقاطعة لم تفرضها إسرائيل وإنما اللجنة الرباعية التي قدمت ثلاثة شروط، رفضت حماس قبولها. المقاطعة هي أمر شرعي لكن ليس كل مقاطعة. حركة المقاطعة ضد إسرائيل

وكانها جنوب افريقيا هذه مقارنه سخيفة، القانون الدولي أعطى تعريفا جيدا لمعنى ابرتهايد. ولا يوجد هنالك أي علاقة بما يحدث في اسرائيل وبين ما حدث في جنوب افريقيا".

وأضاف: " هنالك بنود مبررة في القانون (قانون المقاطعة)، هذه البنود تحرم مزايا من جهات تدعم المقاطعة. ومن يعتقد ان إسرائيل تستحق المقاطعة فهو الذي لا يستحق المكافآت، تماما كما "قانون النكبة" الاقتراح الاول وغير المقبول فرض عقوبات على محيي النكبة. الاقتراح الذي تمت المصادقة عليه هو الأجدر والذي يمنع أي تمويل على نفقة الدولة".

صحيفة "هآرتس"؛ بتاريخ 12.7.2011؛ "تصرفات راند صلاح فضائحية وخائنة" (الملحق السادس)

نشرت صحيفة "هآرتس" بتاريخ 12.7.2011 مقالة كتبها موشيه أرنس، تحرض ضد الشيخ راند صلاح والحركة الاسلامية في الداخل، داعيًا القانون الإسرائيلي إلى الحد من نشاطات الحركة.

وقال: "من يستطيع أن يفسر التناقض بين التصرفات الفضائحية والخائنة للشيخ راند صلاح، والطابع التأمري للحركة الاسلامية التي يقودها، وبين تمكنهم من العمل في اسرائيل دون أن يزعجهم أحد. من يحتاج الى تذكير حول تصرفات الرجل- يستطيع أن يجده في تقرير لجنة أور التي حققت في أحداث اكتوبر 2000. في التقرير قيل، صلاح مرر رسائل ترفض شرعية دولة اسرائيل وتظهرها كعدو، وأنه ساهم في اشعال المواجهات العنيفة والواسعة التي حصلت في الوسط العربي بداية اكتوبر 2000".

وأضاف: "لاحقاً أدين صلاح بتجنيد أموال من أجل حماس وبالتعاون مع عميل استخباراتي إيراني. عام 2009 اتهم اليهود باستخدام دم الأطفال في اعداد الخبز، عام 2010 انضم الى الارهابيين الأتراك في سفينة مرمرة. في كل سنة تقوم حركته بتجمع جماهيري في أم الفحم تحت العنوان التحريضي "الأقصى في خطر". خلال السنوات اتهم العديد من العرب الاسرائيلين، أعضاء الجناح الشمالي من الحركة الاسلامية، بنشاطات اراهابية".

وقال: "الحركة الاسلامية تحرض البدو ضد دولة اسرائيل وتدعوهم الى عدم التطوع في جيش الدفاع الاسرائيلي. كلما استمرت الحركة الاسلامية باقامة فعالياتها دون أن يضايقها أحد، تلقى عرب اسرائيل المغزى التالي: من يريد أن يقوم بأي نشاط ضد الدولة- يستطيع القيام بذلك بحرية".

وأضاف: "قبل 50 عامًا أخرجت محكمة العدل العليا حركة الأرض عن القانون، مكان هذه الحركة جاءت الحركة الإسلامية. يبدو أن كلاب حراسة الديمقراطية الإسرائيلية- الحكومة، الكنيسة، محكمة العدل العليا- قد ناموا، صلاح يواصل زرع الخلافات بين مواطني اسرائيل العرب وبين اليهود، من خلال دعم أعداد اسرائيل في محاولة لزعزعة أركانها. لقد حان الوقت كي تقوم الجهات القانونية بوضع حد للنشاطات الخطرة هذه. على الديمقراطية أن تعرف كي تدافع عن نفسها".

موقع "ان أف سي"؛ بتاريخ 12.7.2011؛ "أيدولوجيا الاسلامية متخلفة وحقيرة" (الملحق السابع)

نشر موقع "ان أف سي" بتاريخ 12.7.2011 مقالة عنصرية ومسيئة للدين الاسلامي كتبها نوريت جرينجر. وقالت: "نحن، أبناء العالم الغربي، موجودون بشكل متواصل في حرب مع الإسلام. انها حرب تدار ضدنا من قبل الدول الاسلامية والاسلاميين المتطرفين، كله باسم دينهم الاسلامي. انها حرب مع أشخاص عالقين في أيدولوجية متخلفة وحقيرة، أيدولوجيا فاشية مليئة بالكراهية والبربرية ضد الديمقراطية في أوروبا، الولايات المتحدة وكل أمة أخرى غير اسلامية".

وأضافت: "علينا أن نحترف عن قوانين حرية الدين وعن قيمنا. علينا أن نعترف أن الاسلام ليس دينًا، وإنما أيدولوجية سياسية متطرفة، تريد أن تهدم كل ما هو غير اسلامي وأن تسيطر على العالم كله. يجب أن تكون لدينا الشجاعة لأن نقاطع الإسلام. هذا يشمل منع أي منذنة اضافية من أن تقام فوق أرضنا. أكثر من ذلك، على الدولة أن تسن قوانينًا تستطيع من خلالها تعقب ما يجري في المساجد. اذا تم اكتشاف أي نشاط تأمري مثلما يحصل اليوم، لكلمة واحدة ضد الولايات المتحدة ستؤدي الى اغلاق المسجد للأبد".

وقالت: "هذا يعني أن الأسلمة ستكون أمراً مخالفاً للقانون. علينا أن نقول لكل المسلمين الذين يعيشون بيننا: إذا كنتم تريدون الحياة وفقاً للشريعة عليكم أن تعودوا لدولكم الجهنمية. علينا أن نخنق تأثير الإسلام على الغرب حتى الموت. حين ننظف أنفسنا من تأثير الإسلام سنحاربه خارج حدودنا، لنحاربهم، لا يجب أن نخاف منهم، علينا أن نجعل الإسلام يخضع ويختفي من الوجود".

إذاعة "ريشت بيت"؛ برنامج "هذا الصباح"؛ بتاريخ 13.7.2011

في أعقاب ما اسماه مقدم برنامج " هذا الصباح " التصعيد في الجنوب وإطلاق الصواريخ تجاه إسرائيل من غزة، استضاف يعكوف احيماير في برنامج الوزير وعضو الكنيست عن حزب إسرائيل بيتنا عوزي لاندو وسأله عن كيفية الرد على ما يحدث.

فأجاب لاندو: علينا ان لا نتخذ سياسة الرد عليهم بالمثل، يجب ان لا نطلق النار مثلهم. يجب ان نغير إستراتيجيتنا. على رجال حماس والحكام في غزة ان يدركوا بانهم سيدفعون ثمنا شخصيا. وايضا في المجال الاقتصادي".

استوضح احيماير: " هل تعني التعرض والإساءة لأعضاء حماس؟"

أجاب لاندو: " بكل ما يتعلق بموضوع شاليط فيمكن ايداء وبشدة رجال حماس وأيضا الإساءة لهم في المجال الاقتصادي. عليهم ان يعرفوا جيدا بانهم عندما يسيئون لنا فسيكون الثمن باهظا".

موقع " ان ار جي"؛ بتاريخ 13.7.2011؛ تحريض ضد حنين زعبي (الملحق الثامن)

نشر اريك بندر خبرا على موقع "ان ار جي" حول " المواجهة الحادة" كما وصفها وذلك في أعقاب النقاش الذي دار في الكنيست حول قانون المقاطعة خلال خطاب نتياهو.

وعلى الرغم من ان نتياهو هو الذي توجه خلال خطابه الى عضو الكنيست حنين زعبي مهاجما ومدعيا انها تستغل الديمقراطية الإسرائيلية وانها شاركت في أسطول استنزائي ضد إسرائيل، قائلا أن "عليها ان تكون في البرلمان السوري بدلا من الإسرائيلي"، إلا ان الخبر الذي نشره بندر لم يذكر هذه الحقائق واكتفى بالإشارة ان زعبي هي التي واجهت نتياهو خلال خطابه مما اضطر رئيس الكنيست بمطالبة الحراس بإخراجها من القاعة.

وقال بندر في خبره: " مواجهة حادة في الكنيست بين عضو الكنيست حنين زعبي وبين حراس في قاعة الجلسات. وخلال خطاب نتياهو ابعد رئيس الكنيست روبين ريفلين عضو الكنيست زعبي بعد مواجهتها لرئيس الحكومة. الحراس اضطروا لإخراجها الا انها رفضت ذلك بعد إنذارين. اثنتين من الحراس قامتا بمرافقتها. وعند خروجها ارتطمت زعبي بسلك الحاسوب. وغضبت على احدى الحارسات وصرخت بوجهها: " رويدا رويدا، لا اريد الخروج". وبعد ذلك حاولت الوصول الى الميكروفون وواصلت الصراخ على نتياهو. كما وتوجهت الى ريفلين قائلة: " قدمني للمحاكمة" فرد ريفلين غاضبا: " انت تستغلين الديمقراطية. أخرجوها فوراً". بينما وصفها عضو الكنيست نيسيم زئيف عن حزب شاس: " وقحة. انها زبالة".

وأضاف في خيره: " مجموعة من المنظمين رافقوا زعبي الى خارج القاعة، وقد قامت بدفع المنظمة بيدها وعندها أحاطوها الى خارج القاعة. وردا على ذلك اعلن عضو الكنيست ميخائيل بن اري بانه سيقدم شكوى للجنة الأخلاقيات في الكنيست ضد عضو الكنيست زعبي لمحاولتها التهجم على الحراس". وعلى لسانه ذكر بندر: " على زعبي ان تفهم بان الكنيست ليست جنين. حان الوقت لإبعادها من الكنيست".

اذاعة "ريشت بيت"؛ برنامج "هذا اليوم"؛ بتاريخ 14.7.2011

في اعقاب النقاش والمشاتات التي جرت في الكنيست بين عضو الكنيست حنين زعبي والحراس قال مقدم برنامج "هذا اليوم" المذاع على اذاعة "ريشت بيت" ان " زعبي قدمت اعتذارها ولكن هذا لا يمنع رئيس الكنيست من سحب شكوته التي قدمها ضدها الى لجنة الاخلاقيات والسلوكيات".

وفي السياق قال مراسل الاذاعة في الكنيست ران بن يميني في تقريره ان: " عنف كهذا من عضو كنيست ضد الحراس لم يشهد له مثيل في السابق. وردا على ذلك لن تسمح الكنيست بان يمر هذا مرور الكرام. وكان ريفلين رئيس الكنيست قد كتب في الشكوى التي قدمها الى لجنة الاخلاقيات بان تهجم كهذا هو عمل لم يسبق له مثيل. وان لجنة عمال الكنيست هددت بان لا تمنح زعبي كافة خدماتها. من جهتها قدمت زعبي اعتذارها كي تضع حدا لهذه القضية".

القتال الثانية؛ برنامج "استوديو الجمعة"؛ بتاريخ 15.7.2011؛ "لن يكون مفر من رد عنيف"

في اعقاب التصعيد في الجنوب استفسر يائير لبيد مقدم البرنامج الاخباري الاسبوعي "استوديو الجمعة" على القنال الثانية من الصحافي والمحلل العسكري روني داننيل عن اسباب تجدد اطلاق الصواريخ بين الطرفين.

فأجاب داننيل: " ان ما يحدث الان هو ان حماس يسمح للمنظمات المتطرفة باطلاق الصواريخ، مع العلم ان حماس هي ليست المنظمة الاكثر تطرفا. واليوم العجلة تدور، ففي احدى المرات قال عرفات، من أجل احتياجاته، بأن العمليات التخريبية هي امر جيد. واليوم هذا ما تفعله حماس ايضا".

استوضح لبيد: " لكن لا يوجد هنالك اي سبب لهذا التصعيد".

اجاب داننيل: " تريد حماس ان ترفع من ثمنها وتثبت لابو مازن انه غير قادر دونها. حماس لا تستطيع ان تبقى هادئة كل الوقت. السياسة الاسرائيلية المتبعة اليوم هي عدم توتير الاجواء اكثر ولكن هذه السياسة لن تصمد طويلا، واذا استمر اطلاق الصواريخ وبقوة فلن يكون مفر من رد عنيف لانه لا يمكن ان يستمر الوضع على ما هو عليه بهذا الشكل على الحدود مع غزة".

<http://www.mako.co.il/news-channel2/Friday-NewsCast/Article-919ccfc90de2131004.htm>

הספר "תורת המלך" - היכן הבעיה?

הספר אינו אומר שמותר להרוג גויים סתם ככה, אלא הוא דן בהלכות הריגת גויים בזמן מלחמה - בזמן מלחמה, מתי ואיך מותר להרוג גויים על-פי ההלכה היהודית

תגיות: [מעריב](#)

כולכם בודאי שמעתם על הספר "תורת המלך" ועל מעצרו המתקשר של הרבנים דב ליאור ויעקב יוסף שכתבו מכתב הסכמה לספר. מעבר לאיפה ואיפה ששלטונות החוק נהגים באנשי ימין לעומת מסייתים מן השמאל, אני עדיין משתומם ושואל את עצמי "מה הבעיה?" "היכן ההסטה?" הספר אינו אומר שמותר להרוג גויים סתם ככה, אלא הוא דן בהלכות הריגת גויים בזמן מלחמה. כלומר, בזמן מלחמה, מתי ואיך מותר להרוג גויים על-פי ההלכה היהודית. מה לא בסדר בזה? האם באוניברסיטאות לא דנים בחוקים אלטרנטיביים לחוק הישראלי? בשיטות משפט אלטרנטיביות למשפט הישראלי הנוהג? אז מדוע אסור לדון בישיבות בחוקי ההלכה היהודית? מה לא בסדר בזה? ... יתר על כן 'הסכמה' לספר אינה אומרת שכותב ההסכמה מסכים לכל מילה הכתובה בספר 'הסכמה' פירושה שכותב ההסכמה אומר שנעשתה כאן עבודה הלכתית ראויה ולא יותר מזה.

בראיון שנתן הרב יעקב יוסף [במעריב](#) של שבת, 8.7.2011 (מוספשבתי, עמודים 8-10) לשלום ירושלמי הוא מאשש את דבריו. הוא אומר:

"ולעצם הענין צריך לזכור שהספר מקומו בבתי המדרש ועוסק בדיני מלחמה ובשעת מלחמה, ולמלחמה אני מזכיר לך מוציאה הממשלה בשליחות העם. לתורת ישראל ישנה אמירה ברורה מהו מוסרי ואיך על ממשלת ישראל לפעול בניהול המלחמות הנכפות עלינו. זה לא דין ליחיד אלא המלצות לצבא איך לנהוג לפי מוסר התורה."

הרב יעקב יוסף נשאל: "האם צריך להרוג גויים חפים מפשע, כפי שכתוב בפרק השישי בספר?" והוא עונה:

"בנות הברית הרגו במלחמת העולם השנייה חפים מפשע בהירושימה ונגאסקי. בדרזדרן הרגו גם חפים מפשע. זה היה צודק ומוסרי. חיילי צה"ל הם חפים מפשע וחובה על מדינת ישראל להעניק להם הגנה מרבית. אם ניתן לכתוש מהאוויר אין להכניס חיילים לטהר בתים. הספר דן בשעת מלחמה ובחפים מפשע שלא מרצונם מסייעים לאויב לטבוח בחיילי ואזרחי ישראל. ודאי שאסור להרוג גוי חף מפשע סתם."

אם כן מה הבעיה? הבעיה היא שהקולוניאליסטים האירופים בישראל מתייחסים לערבים לא כמפגע (כפי שהם באמת לחברה הישראלית) אלא כאל משאב שיש לשמור עליו ולנצל אותו. כאן הבעיה! אם הערבים הם משאב אז אסור להפציץ אותם מהאוויר. צריך כוחות חי"ר שיטהרו מבית לבית באופן כירוגי גם במחיר חייהם של חיילי צה"ל ואלמנות ויתומים ומשפחות שכולות בעם ישראל! כאן הוויכוח! ולעמדה האינטרסנטית והלא מוסרית של הקולוניאליסטים האירופים הם קוראים 'שלטון החוק'...

<http://www.news1.co.il/Archive/003-D-61596-00.html>

פובליציסט	עקיבה לם
-----------	---------------------------

הלכות גויים - שבעת העממים בעת החדשה

לרגל קום המדינה החדשה בדרום סודן, הגיעה העת להיפרד מהפליטים ולדון בכלל במצבם של הגויים במדינתנו (ואף מילה על 'תורת המלך')

• • •

מזל טוב למדינה החדשה. עד לא מזמן שסועה, פצועה וחבולה מקרעים פנימיים בין נצרות ואיסלאם. היא פותחת את חייה כמדינה עצמאית. בעקבות הסכסוך הזה. רבים מבניה עזבו, ברחו במנוסה לשמור על חייהם. הם הגיעו עד הנה, ואולי רחוק מכאן. פליטים לכל דבר ועניין. הבעיה שלנו נבעה מהפליטים שנפלטו לשם הפליטות, או במילים אחרות - מסתננים שפשטו רצו חיים טובים יותר.

יש להבדיל. יש בארצנו הקטנטונת שבעה עממים (כנראה שלא הרבה השתנה מאז תקופת התנ"ך). יש **דרוזים**, אותם אלו שטוענים (כך על-פי חבר-הכנסת איוב קרא) שמורשתם ושושלתם היא מיתרו. כהן מדיין, שהתחייב לשמור אמונים לישראל, לאהבה ולשמרה. אני זוכר שכששאלתי אותו מה עם תושבי מגדל שמש שבעד סוריה, הוא טען כי מדובר בטקטיקה פשוטה. הרי שיחות השלום עם סוריה אומנם מעולם לא יצאו לפועל, אבל ההסתפקות הכללית ברצונה של ישראל לשמור על הגולן הובילו את הדרוזים מהצפון לקרוא בטובתה של סוריה, כי אם ישמרו אמונים לישראל ובסוף יגלו שהם בסוריה, ובכן אם אתם מעודכנים במה שקורא בממלכת אסד - אתם יודעים מה עלול לקרות להם.

הבדואים... מאיפה הם הגיעו? מהאזור. אתם יודעים. התחילו בערב הסעודית ומשם יצאו למסע בלתי נגמר ברדיפה אחר שטחי מרעה. הבעיה היא שלאט-לאט קמו עליהם מדינות עם גבולות ואיסורי כניסה ויציאה, וכך נוצרו להם אותם שבטים בדרום ובצפון. החוק הישראלי אצלם הוא בגדר המלצה בלבד. בנייה לא חוקית, גניבת רכבים, פוליגמיה, סחר בנשים, סמים, מה שבא ליד. כיום הבעיה המרכזית איתם היא עניין הקרקעות. המדינה רוצה לשים להם גבולות ולהקצות להם קרקעות בלעדיות, אפילו במחיר של אדמות מדינה ובלבד שלא יתרחבו עד בלי די. אלא שהמנטליות הבדואית אינה מאפשרת לאחד לקחת שטח שאחר טוען שהוא שלו. העובדה שאפיינים של הבדואים הוא לנדוד. קצת מקשה על טענה קיומית של משפחה כלשהי לבלעות על אדמה. כיוון שרוב הסיכויים הם שהם היו בכל מקום ועזבו כל מקום מספר פעמים.

הצ'רקסים הם ייבוא עות'מאני שהגיע במטרה לחזק גבולות הממלכה. למען האמת, איתם אין ממש בעיה. שותפים למאמץ המלחמתי של המדינה. מקיימים את חוקתה ואת משפטה.

אוכלוסיה שיש בעייתיות עימה אך היא בכללה אינה בעייתית. היא האוכלוסיה המוגדרת **חסרת דת**. 'אותם אלו שהגיעו משברי ברית-המועצות בזמן העלייה הרוסית. שלושים אחוז מתוך העולים אינם יהודים על-פי ההלכה אך קיבלו את הזכות לעלות הנה מתוקף זכות השיבה (נזכיר זכות דומה בהמשך בהקשר אחר). וכך נוצר מצב בו המדינה היהודית מייבאת לא-יהודים וגורמת לבעיה שתימשך לפחות עשרים שנה. את האמת יש לומר: החשיבה בנושא לא הייתה יסודית דיה. כן, אותם יהודים נזקקו לבית ולמפלט בטרם יהיה מאוחר מדי. אך את אותם אלו שלא נחשבו ליהודים היה על המדינה להעמיד בפני בחירה: גיור על-פי ההלכה או מניעה מהגעה הנה. גם הפתרון הזה בעייתי. אך נראה לי שהוא טוב לאין ערוך מן המצב שנוצר כיום. בו אוכלוסיה זו מקבלת מחד-גיסיא יחס של שווה בין שווים ומצד שני תחושה של אזרחים סוג ב'. זה לא עניין של כפייה דתית. אלא של שמירה על הזהות הצייונית.

יש עוד עם אחד. מפוזר ומבודד. שאינו מקבל את העם היהודי. אך גם אינו מוכן להיפרד ממנו. **האומה הערבית**, או לפחות הליגה שלה, זו שהקימה את הרשות הפלשתינית. זו שהכריזה על ישראל מלחמה (הצהרה שמעולם לא שונתה אגב). הותירה כאן את אנשיה. בהבטחה לשוב הנה. המליצו בחום על התושבים הערביים של ארץ ישראל כי עליהם לעזוב בטרם תיפתח המלחמה (מלחמת העצמאות שלנו, כמובן). ולאחר מכן מובטח להם שישוּבו אל בתיהם. חלק ניכר מאנשים אלו הגיעו זה מקרוב אל ארץ ישראל. בעקבות הפיתוח

הכלכלי שלה בשיבת היהודים. וחלק מהם היו כאן זה זמן רב. מפתחות הבתים הערביים עודם בידיהם של צאצאי פליטי המלחמה היא. אני אישית מניח שבחלוף למעלה מיוכל משהו החליף מתישהו את המנעול, ככה שגם אם הבית עומד על תילו, מרבית הסיכויים שהמפתח לא מתאים. ועדיין המפתח עוד משמש טענה.

מערביי ארץ-ישראל נוצרו **ערביי ישראל**, אבסורד בעצם השם. זו בעצם ישות שסותרת את זהותה שלה. הערבי דורש לאומיות שהיא אינה ישראל ועדיין נושא בה. זוהי האוכלוסיה הקשה מכולן, עליה נכתבו ספרים רבים (כגון 'תורת המלך'). הפתרון אינו פשוט. אם היה מובטח לנו שהסכם שלום יביא באמת לסיום הסכסוך הזה, אז מילא, אולי היה טיעון בעד חלוקת הארץ (ואני לא אכנס לחלוקת החלוקה שהובטחה לנו בהצהרת בלפור, בניגוד אליהם. אנו מתמודדים עם המציאות) אבל יש לומר את האמת) ולא, זו לא הסתה): בעיניי הדרך היחידה לסיים את הסכסוך היא להשלים עם קיומו. בסופו של דבר לא יהיה מנוס ממלחמה. אולי מלחמה כוללת באומה הערבית (זו שכאמור הכריזה מלחמה עלינו עם ייסודנו כמדינה). הכיבוש משחית אותנו, כמדינה שתדמייתה נשחקה, כצבא שמורגל במצבים שהוא לא אמור לטפל בהם. וכאנשים שמתחנכים על שנאה. חובה עלינו להיפרד מהם אחת ולתמיד. אבל יש לדעת כי זו מלחמת קיום. לא דו-קיום.

אתמול אכזבתי את עצמי. כבר שנים אני אומר לעצמי שאם אראה עובד זר מטפל באיש מבוגר אודה לו. הם אותם אלו שבאים מהפיליפינים ומטפלים באלו שאיש אחר אינו מוכן לטפל בהם. הם ברכה. אמר יאאל אלון: "עם שאינו זוכר את עברו ההווה שלו דל ועתידו לוט בערפל". עצם העובדה שיש לנו צורך באנשים מבחוץ היא בושה לנו. לא רק "והדרת פני זקן". נכון, זה מסובך ומורכב לטפל בהורינו המבוגרים שאינם יכולים לטפל בעצמם עוד. אבל למה אין ישראלים שמוכנים לעזור לאדם בימיו האחרונים?

ועל החקלאות קשה לי עוד יותר לדבר. האדם שנלחם במסתננים האפריקנים יותר מכל ('עקב כ"ץ'), מוביל את יבוא העובדים הזרים למשק החקלאות. למה? כי ישראלים התפנקו. כי אין מי שיעבוד בחקלאות. כי זה קשה מדי ולא רווחי. זוהי הציונות שלנו? מה קרה לעבודה עברית? זה אומנם מתחיל במעסיק, שנדרש לכלכל את עניי עירו בטרם יפרנס את האחרים. אבל אם את ארצנו איננו מוכנים לעבד, זכותנו עליה בוודאי תתערער. ולאותם עובדים זרים שנמצאים כאן בארץ זמן רב מספיק כדי להוליד ילדים ולגדל משפחה. ישראלי, שבאשרת כניסה למען עבודה למדינה אחרת ופג תוקפה של הויזה, לא יחשוב לנסות להישאר ולנהל קמפיין בעד הישארותו שם על בסיס טיעון רגשי. ואם הוא כן יחשוב, ברגע שהוא ייתפס, הוא יגורש. שלום.

ונסיים עם מה שהתחלנו, אותם סודנים. זהו טיעון הפליט המסכן נגמר. זהו, יש מדינה, יש עצמאות. אני מקווה שאין ולא יהיה הרג. הבעיה היא המסתננים שמחוררים לנו את הגבולות (טוב, הגבול הוא חור אחד גדול). אלו אנשים שמחפשים חיים טובים יותר מאלו שהיו להם באריתריאה או איפה שזה לא יהיה. צר לי. יש הבדל עצום בין פליט שנמצא בסכנת חיים לאדם שמנסה לשפר את חייו. לא עלינו צריכה ליפול האחריות. המצב כאן קשה גם ככה. מי שרוצה הזדמנות, שייבקש להגיע לכאן באשרת כניסה מסודרת. מאושרת, ויזה - כמו כל עובד זר, ואם לא לכאן, אז למקום אחר שיהיה מוכן לקבל אותו.

היחס לזר הוא מורכב. כל אחד הוא שונה, יש לו מטרות ושאיפות שונות. האינסטינקט הראשוני של חלקנו הוא מיד לקחת את צד האנדרדוג, כי כאלה היינו אלפיים שנה, ויש שיעדיפו מיד את השמירה על טוהר הלאום. צריך לשמור על זהותנו, מוסרית ויהודית. האיזון בין השתיים לא צריך להיות סותר. כמובן שיש הבדלים בין כל עם ועם. יש את אלו שמצאו בנו בית. אלו שרואים בנו אויב, ויש את אלו שמחפשים מקום ודרך לשפר את חייהם. וחלקם גם מטיבים עם חיינו. עלינו למצוא את הדרך הנכונה והמאוזנת, שקודם כל לא תפגע בנו ובאיזון, ולא תפגע גם באחר.

<http://www.news1.co.il/Archive/003-D-61579-00.html>

الملحق الثالث:

שלום, מלחמה ומה שביניהם

בזמן שאתם עוד מתווכחים על שמאל וימין, המציאות קובעת עובדות בשטח: בקרוב אי אפשר יהיה להפריד בינינו לבין הפלסטינים

אלון מרום | 10:03 2011/7/10   [פלטונים ישראל](#)

אתרי הבנייה בהתנחלויות ומאחזים שוקקי חיים, כמו גם בתי היולדות הפלסטיניים. בקרוב כבר לא יהיה מעשי לדבר על הפרדת אוכלוסיות. משני צדי הגדר מעורבלים שמן ומים לעיסה נפיצה אחת. הדחפורים והמכבשים סוללים את הדרך למציאות דמוית יוגוסלביה, זו שלפני הטיהורים האתניים ומעשי הטבח.

בתוך שנים ספורות תושלם קביעת העובדות בשטח, תוך כדי התמצקות הרוב הכבוש. את הנזל השמנוני והעכור לא ניתן יהיה להפריד עוד לא בגושים ולא בטיפות שנאה מבודדות. הפלסטינים, מצדם, לעולם לא יסכימו להשתלב במדינה דו-לאומית ללא מלוא הזכויות. ומכיוון שמימוש זכויותיהם ימחק את צביונה היהודי והמערבי של ישראל - גם פתרון זה אינו מעשי.

נתווכח עד מחר ובינתיים שתי ברורות המחדל הן משטר אפרטהייד גזעני או קוקטייל לבנוני. נהפוך ונהפוך בסוגיה ולא נמצא יעד שלישי לאבדון הזוחל. בעצם יש, והוא אפילו בלתי נמנע: כל עוד אין הפרדות לשלום, מתקרבת הפרדה באמצעות מלחמה. לאחר מלחמות העצמאות וששת הימים, גם בסיבוב השלישי ננצח. כמו בשני הסיבובים הקודמים, הדמוגרפיה תתאזן על ידי הפרדת הפלסטינים מאדמתם. כמו אז, המים ירתחו והשמן הלוחט יותז על שכנינו.

הכל מוכן בארכיון צה"ל

ניקולו מקיאווולי הוא כנראה ההוגה המתאים ביותר לזמן הזה ולמקום הזה. בספרו "הנסיך" הוא ממליץ לשליט להתחשב בזיכרונו הקצר של האדם: כשמחלקים הטבות לאזרחים, על השלטון לעשות זאת במנות קטנות על פני תקופה ממושכת, וכשגוזרים גזרות - להטילן בבת אחת. אז מדוע לחכות שלאיראן כבר יהיה נשק גרעיני? הבה נגרש עכשיו ובמכה אחת.

אין צורך לבזבז זמן בתכנון מקורי של הטרנספר. הכל מוכן בארכיון צה"ל, פשוט להסיר אבק מתוכנית ד' של ההגנה: תחילה נגרש את הכפריים סביב צירי התנועה הראשיים בשטחים, בטענה שהם עלולים לסייע לצבאות ערב העלולים לפלוש.

מהצירים נמשיך לאזורי הגבול, תוך שימוש באותו טיעון. בינתיים יוקמו יחידות פרה-צבאיות על טהרת נוער הגבעות ווטיקי המחתרות היהודיות. יחידות אלה יישלחו למשימות שיטור בכפרים הנותרים, ואם יטבחו קצת - לא נורא, ידי צה"ל לא ישפכו את הדם. את הפאניקה שתשתולל בקרב שאר הפלסטינים נלבה. נשגר שליח לכל מוכתר שילחש על אוזנו שיחידות הקיצוניים הימנים עושות את דרכן אליו. כשיברחו התושבים, ידינו שוב לא יהיו במעל.

שר ההיסטוריה יגלגל עיניו לשמים

כשיבואו גויי העולם הצבועים, ויתבעו להחזיר את הפליטים - נטען שחזרתם תיצור מיעוט גדול מדי במדינה היהודית. הרי לא ניתן לערבב שמן ומים. זה ייקח עשור או שניים, ושר ההיסטוריה יגלגל עיניו לשמים. ממש כמו שעולל להודים באוגנדה, לאנגולים שהגרמנים הרעיבו, לקנייתים שהבריטים ריכזו במחנות ורצחו.

מישהו בכלל זוכר? חוץ מזה, העולם ממילא אנטישמי. אם ממלחמת אחים שמאלנית מישהו חוששי, אל דאגה. צאצאי היונים ממפא" ומפ"ם יביטו לצד השני כמו שנהגו סביהם - לא ראיתי, לא שמעתי. העם כולו יפצח בזימרת מולדת ובמחולות הורה, וכשיתפכח יתפנה למחוק את ספרי וההיסטוריה.

"מקץ אלפיים שנות גלות, שואה, תקווה: חלב חמוץ וגם דבש מר הארץ מניבה. משפחת שכול - שגרת יום חולי, ואיבה עתיקה שמכסה על הכל. בראש מורכן נמשיך לסבול או שנצעק בקול גדול: אי אפשר לקנות גן עדן בדם" (ענבל פרלמוטר ז"ל).

<http://www.nrg.co.il/online/1/ART2/258/249.html?hp=1&cat=479>

الملحق الرابع:

סמדר שיר

ילד אמריקאי יודע שמשחק הכדורגל השני
 מובתי לא ייפתח לפני שהוא יעבור לרום,
 יביח את יד ימין על הלב וישיר את "הדגל
 הידוע הכוכבים". ככה זה באמריקה. החינוך
 לפטריוטיות מתחיל בשלב החיתולים. זה לא
 אימרו שאותו דרדס יהפוך לחייל נועז שירדף
 קריימה ויגן בגיפו על מולדתו, אבל ההמנון

זורם לו בדם, חלק בלתי נפרד מהזהות שלו כאמריקאי וכארם.
 אצלנו זה אחרת, מפני שאנחנו חכמים ונאורים. רק אחרי פסח
 נוריד מהבזידעם את דגלי הכחול-לבן, וכשנתלה אותם בחזית
 הבית נתנצל בפני שכנינו על שהם נראים כמו סרין אדום
 המחרחר מלחמה. מדי שנה, בערב יום העצמאות, גם ייערך
 בקרב תלמידים (ומוריהם) המשאל המסורתית שתוצאותיו ירועות
 מראש – הם יענו ש"עין לציון" זה ביצת עין וש"הומייה" היא
 מילה גרופת למהומה.

העובדה שאנחנו מעיזים לנגן ולשיר את "התקווה" רק
 באירועים ממלכתיים ממדרגה ראשונה, כמו טקסי יום הזיכרון
 ויום השואה, התקבלה בעבר בסלחנות מסוימת. הסברנו שעדיין
 לא התגבשנו כעם, שהה תהליך שדורש זמן, ישאם לא תאבד
 התקווה עוד נפתיע לטובה. כיום מן הימים נפסיק להתבייש
 בעצמנו ונגיד "אנחנו ישראלים" בגאווה.

כיום כבר אפשר וצריך להודות שטעינו. מרוב צדקנות וראגה
 ל"אוכלוסיות מסוימות", הפכנו לבורים ואטומים שמתייחסים
 לצינות כאל מחלה שעדיף להתכחש לקיומה. זה כמו שמישהו
 לא רץ לספר לחבר'ה שהוא חטף זיבה. הוא יזכיר אותה רק כא-
 שר יידרש למלא טופס רפואי שיעניק לו פטור ממס. בימים של
 שגרה, למה שהוא יכריז "אני ציוני"? מה, זה כבוד? מי שמזדהה
 בתואר הזה מקבל בונוס? הנחה? ואם כבר התרגלנו להצניע את
 חרחיו של נפתלי הרץ אימבר, למה שלא ניקח עוד צעד קדימה?
 בואו נחזק אותם לגמרי ונהפוך את "כלכלת אחתי, יא כפרה"
 להמנון של ישראל החדשה, שמשלבת בין מזדה למערב.

הלוואי שההמנון הישראלי יושר באהבה ובגאווה, בתחושות
 של זכות וחובה, בכל טקס ועצרת ומופע, בכל בית ספר, גן ומ-
 תנ"ס. הלוואי שסרבני השירה יתבקשו לקום ולעמוד בצד. הלוואי
 שתעודת זהות ישראלית תינתן רק למי שישיר אותו ללא טעות
 במילים. זיוף במנגינה לא יגרור קנס.

الملحق الخامس:

מצא את ההבדלים

1. החרם הבעייתי על ישראל 2. תרבות ה"מגיע לי" 3. הרכוש היהודי שנשכח 4. הצד האפל של הסיוע להסתנות

בן דרור ימיני | 12:45 2011/7/12   [תגיות: מסתנים, חוק החרם, לאה נס](#)

1. חרם הוא כלי לגיטימי. הסנקציות נגד איראן הן עניין לגיטימי, כמו גם נגד שלטון החמאס. זו לא ישראל שמטילה חרם. זה הקווארטט שהעמיד שלושה תנאים, שהחמאס מסרב לקבל. כך שקשה קצת לומר שהחרם אינו לגיטימי. הוא מאוד לגיטימי. אבל לא כל חרם. תנועת החרם נגד ישראל, על פלגיה, מנסה להשוות בין דרום-אפריקה לישראל. השוואה מגוחכת. הדין הבינלאומי מגדיר היטב מהו אפרטהייד. אין שום קשר בין מה שקורה בישראל, שאינו פטור מביקורת, לבין מה שקרה בדרום-אפריקה. כלום.

שם, ככל הזכור, לא היה שופט שחור ששלח את הנשיא לשעבר של המדינה הלבנה לשבע שנים בכלא. כאן זה קרה. ואף אחד לא עושה מזה עניין. וטוב שכך. אלא שהיא הנותנת. משום שמי שתומך בסנקציות פליליות על דעות מוטעות, אפילו מתועבות, אפילו פוגעות, מעניק נשק לאויביו.

המאבק נגד תומכי החרם צריך להתנהל בשדה הוויכוח הציבורי. זה לא פשוט. תעשיית השקרים עובדת שעות נוספות. אבל צריך להודות שהיא רחוקה מניצחון. ההישגים של תומכי החרם מוגבלים. חלק מהימין הישראלי מתעקש לחזק אותם. מבחינתם, החוק מהווה תוספת לארסנל הטענות שלהם.

שיטפוי, לא על חשבוננו

2. למרות כל האמור לעיל, יש סעיפים מוצדקים בחוק. הסעיפים ששוללים הטבות מס מגופים שתומכים בחרם. אלה סעיפים מוצדקים. מי שחושב שישראל ראויה לחרם אינו ראוי להטבות. בדיוק כמו "חוק הנכבה". ההצעה הראשונה, והפסולה, הטילה סנקציות על מציני הנכבה. ההצעה שהתקבלה, והיא ראויה, שוללת מימון על חשבון המדינה.

הבעיה היא שישראל טיפחה תרבות מיוחדת: "מגיע לי". כמו הצייר שהצטרף למסע החרם נגד העיר תל אביב שהתנהל בקנדה, ושחזר קיבל פרס של עיריית תל-אביב על יצירותיו. וכמו עוד יוצרים מאותו אגף פוליטי, שדורשים כסף מהמדינה כדי להסביר לעולם שמדובר במדינה מצרעת. שיטפוי. לא על חשבוננו.

הפקרת יהודי מדינות ערב

3. הפלסטינים מקדישים, בהערכה גסה, עשרות מיליוני דולרים בשנה לסוגיית הפליטים. עשרות עמותות מנהלות מלחמת תעמולה, רישום רכוש, וטיפוח אתוס השיבה.

חלק מהכסף מגיע ממקורות אירופיים. ישראל, לעומת זאת, מקציבה משהו שקרוב לאפס לסוגיית הרכוש היהודי שנגזל בארצות ערב ואיראן. ממשלת ישראל הקציבה 10 מיליון שקלים לעניין הרכוש היהודי, מתוכם 9 מיליון לעניין יהודי אירופה ומיליון אחד ליהודי ארצות ערב. לא שמיליון שקל יכריעו את הקרב, אבל מתברר שגם הסכום הזה אינו מנוצל. כלום.

במשרד ראש הממשלה יש סגנית שר, לאה נס, שאמורה לעסוק בעניין הרכוש. אין שום צורך בוועדת חקירה כדי לדעת שמדובר במחדל מתמשך. זה לא שסגנית השר אשמה. היא רק מצטרפת לרשימה ארוכה של אשמים.

המשך ההסתנות - עידוד לתעשיית הפשע המאורגן

4. ביקרתי השבוע, ולא לראשונה, באזורים המוכים של דרום-תל-אביב. כדאי לשים לב לעוד עובדה: רוב מוחלט של המסתנים, חלקם פליטים, הם צעירים וחסונים. רבים מהם משכילים. הם מתאקלמים כאן, גם אם בתחתית שוק העבודה, במהירות מדהימה.

למעשה, מדובר באליטה. החלשים והמסכנים נותרים במחנות פליטים או במוקדי המצוקה. הצעירים והחזקים בורחים. אלה שמסוגלים לעבור את המסע מאפריקה לישראל הם אלה שיכולים לשלם למבריחים. זה עולה הון במושגים של אפריקה. חלקם עוברים עינויים. יש דיווחים גם על סחר איברים. לא מעט צעירות נאנסות. זה מה שמעניקים להם הבדואים, שאין עליהם דין ואין דיין. תעשיית הברחות

שהפכה לפשע מאורגן.

כך שצריך להוסיף שני דברים לדיון על המסתננים או הפליטים: ראשית, בריחת החזקים אינה מסייעת למדינות אפריקה. היא פוגעת בהן. שנית, המשך ההסתננות הוא גם עידוד לתעשיית הפשע המאורגן. כך שהסיוע להסתננות הוא לא בהכרח עניין הומניטרי. יש לו גם צד אפל.

<http://www.nrg.co.il/online/1/ART2/258/974.html>

الملحق السادس:

להתגונן מפני ההסתה | משה ארנס

תגיות: בריטניה

השייח ראד סלאח נעצר בלונדון בגין כניסה בלתי חוקית לבריטניה. בתקשורת הבריטית הוא תואר כמי ש"מטיף לשנאה" והוגדר כ"אנטישמי קנאי". הישראלים יכולים לסמוך את ידם על ההגדרות הללו. עם זאת, גם הצהרתו של פרקליט השייח בלונדון, ולפיה הפלג הצפוני של התנועה האיסלאמית, שבראשו עומד סלאח, "הוא ארגון לגיטימי, שישראל מעולם לא פעלה לאסור על קיומו" - נכונה. מי יכול להסביר את הסתירה שבין התנהגותו השערורייתית והבוגדנית של סלאח, וטבעה החתרני של התנועה האיסלאמית שהוא מוביל, לבין יכולתם לפעול בישראל ללא הפרעה?

מי שזקוק לתזכורת ביחס להתנהגותו של האיש - יכול למצוא אותה בדו"ח ועדת אור, שחקרה את אירועי אוקטובר 2000. בדו"ח נאמר, כי סלאח העביר מסרים, השוללים את עצם הלגיטימיות של מדינת ישראל ומציגים אותה כאויב, וכי הוא תרם תרומה ממשית לשלהוב הרוחות ולהתפרצות האלימה ורחבת ההיקף שהתחוללה בקרב המגזר הערבי בתחילת אוקטובר 2000.

בתקופה שלאחר מכן הורשע סלאח בגיוס תרומות למען החמאס ובקיום מגע עם סוכן מודיעין איראני. ב-2009 הוא האשים את היהודים בשימוש בדם ילדים לאפיית לחם, וב-2010 הצטרף לטרוריסטים הטורקים על סיפון המאווי מרמרה. בכל שנה עורכת תנועתו אסיפות המוניות באום אל-פחם תחת הסיסמה המסיתה "מסגד אל-אקצה בסכנה". במהלך השנים הורשעו כמה ערבים ישראלים, החברים בפלג הצפוני של התנועה האיסלאמית, בפעילות טרור.

תנועתו של סלאח עוסקת בהפצת תעמולה בקרב האוכלוסייה הבדווית בנגב, מסיתה אותה נגד ישראל ומנסה להניא את צעירה מלהתנדב לשירות בצה"ל. כל עוד הפלג הצפוני של התנועה האיסלאמית רשאי לקיים את פעילותו ללא הפרעה, אזרחיה הערבים של ישראל מקבלים את המסר שמי שרוצה לפעול נגד המדינה - חופשי לעשות זאת.

יש לא מעט דוגמאות של מדינות דמוקרטיות, שמשטרן התמוטטו משום שבשם ההגנה על חופש הדיבור וזכויות האזרח - הן נקטו גישה מתירנית כלפי תנועות שעסקו בפעילות שנועדה להרוס אותן.

הגישה שצריכה חברה דמוקרטית לאמץ במקרים כאלה הוגדרה לפני שנים רבות על ידי בית המשפט העליון. שלושה שופטים דגולים, שמעון אגרנט, יואל זוסמן וחיים כהן, התבססו - בדחותם את הערעור שהגישה תנועה "אל-ארד" על פסילתה - על פסיקתו של השופט העליון אלפרד ויתקון בעניין זכותה של

הדמוקרטיה להתגונן מפני הקמים עליה: "חופש ההתאגדות הוא מעיקרי המשטר הדמוקרטי ואחת מזכויות היסוד של האזרח. חלילה לנו לשלול זכות זו ולפסול אגודה בשל כך בלבד, שמטרתה או אחת ממטרותיה היא לשאוף לשינוי המצב הדמוקרטי הקיים במדינה [...] אך שום משטר חופשי לא ייתן ידו והכרתו לתנועה החותרת תחת אותו משטר עצמו [...] לא פעם קרה בהיסטוריה של מדינות בעלות משטר דמוקרטי תקין, שקמו עליהן תנועות פשיסטיות וטוטליטריות למיניהן, והשתמשו בכל אותן הזכויות של חופש הדיבור, העיתונות וההתארגנות, שהמדינה מעניקה להן, כדי לנהל את הפעילות ההרסנית בחסותן. מי שראה זאת בימי הרפובליקה של ויימאר לא ישכח את הלקח".

כמעט 50 שנה חלפו מאז התקבלה הפסיקה החשובה הזאת. אל-ארד הוצאה אל מחוץ לחוק, אולם במקומה קם הפלג הצפוני של התנועה האיסלאמית בהנהגת סלאח. נראה שכלבי השמירה של הדמוקרטיה הישראלית - הממשלה, הכנסת, בית המשפט העליון - נרדמו, בעוד סלאח ממשיך בזריעת מחלוקת בין אזרחי ישראל הערבים והיהודים, בתמיכה באויבי ישראל ובניסיון לערער את אושיותיה. אכן, הגיעה העת שהמחוקקים שלנו ישימו קץ לפעילות מסוכנת זו. חברה דמוקרטית חייבת לדעת להגן על עצמה.

<http://www.haaretz.co.il/hasite/spages/1234415.html>

الملحق السابع:

פובליציסטית

**נורית
גרינגר**

האיסלם משתמש בכלים הדמוקרטיים כדי להתשפט בעולם] צילום AP :

אנחנו במלחמה

אנו, אנשי העולם המערבי, נמצאים במלחמת עולם במשך זמן רב שאף אחד לא מודה בה. למלחמה קוראים מלחמת האיסלאם נגד המערב. אם לא נילחם, הדור הבא שיוולד בעולם החופשי לא יהיה חופשי. הוא יהיה מחויב להתאסלם, או שיהיה תחת חסות האיסלאם

תגיות: [מחמוד אחמדינג'אד](#)

אנו, אנשי העולם המערבי, נמצאים במלחמת עולם במשך זמן רב שאף אחד לא רוצה להודות בה! מלחמה זו היא מלחמת האיסלאם כנגד המערב אשר מסלימה מדי יום. בכך שהם דנים בכל נושא אך לא בעניין המלחמה שבה אנו שקועים, אנחנו שומעים דיונים על הכלכלה, חתונות המלוכה בבריטניה ומונקו, על משטים של ים ואויר, שמגמתם לתקוף את ישראל, והרוע שישראל מייצגת. כולם נושאים חשובים. או מעניינים, אך איפה ההודאה שאנחנו במלחמה?

היום, בפקס ניז, העולם נעצר. שום דבר אחר לא קרה מלבד הביקור של הנסיך הבריטי, ויליאם והנסיכה המוכתרת החדשה שלו קתרין. שנישאו לא מזמן. דווח לאן הם הלכו, מה הם עשו, כמה כסף אנשים שילמו כדי להתחכך איתם, לראות אותם מרחוק, לשחק פולו עם הנסיך, והמחירים הם אסטרונומיים, הכל לצדקה. זה אומנם חשוב, אבל האם אנו יודעים מה שהתרחש היום, בעירק, באפגניסטן? האם אנו מנצחים במלחמות האילו שם, או לא? מדוע לא אומרים לציבור את האמת העירומה על המלחמה שארצות הברית נלחמת בעירק ובאפגניסטן? או כמה שהשפעת ארה"ב בעולם פחתה, או כמה שאנחנו האמריקנים, לבד כאשר אירופה כולה כבר הפסידה במלחמה זו? והאחרים, הסינים והרוסים, מזינים את המלחמה הזאת, ללא שום קשר לתוצאות הברורות שגם הם יצטרכו לעמוד ממול.

זוהי מלחמה שמנוהלת נגדנו על-ידי מדינות האסלם הסוררות. האיסלאמיסטים למינהן, המוסלמים הקיצוניים וכדומה, הכל בשם דת האיסלאם שלהם. זוהי מלחמה שמבוצעת על-ידי אנשים התקועים באידיאולוגיה מפגרת ומתועבת, אידיאולוגיה פשיסטית מלאה שינאה וברבריות כנגד הדמוקרטיה באירופה, רפובליקת ארה"ב וכל אומה אחרת שהיא לא מוסלמית. זוהי מלחמה שהמערב פוחד ממנה; מלחמה, שמסיבות לא ידועות, המערב לא יאפשר לעצמו לנצח בה, כפי שהוא צריך וכפי שהוא יכול.

אנחנו נלחמים במלחמת עולם 3 זו מזה זמן רב. רק שלאף אחד אין את האומץ לומר את המובן מאליו, ברור ובקול רם. מלחמת עולם שלישית זו, מטרתה להשתלט על העולם כולו, כפי שמציאה, מוחמד, והקוראן מצווים על המאמין המוסלמי לעשות. מלחמה כנגד מי שקם ומתנגד לאיסלאם. זוהי מלחמה איטית, והיא נלחמת בנשק קונבנציונלי, אך לא רק.

היא מופעלת על-ידי המוסלמים משתמשים באמצעים פוליטיים ותקשורתיים קטלניים שעומדים זמינים לשרתם. והנשק הגרוע מכל הוא חוסר היכולת של הממשלות הלא מוסלמיות והטיפשות של ההמונים ברחוב שאותם האיסלאם מנצל ומערער לטובתו כדי לנצח במלחמתו, וסוף סוף להשתלט על העולם.

אחד מכלי הנשק הטובים ביותר, שבו משתמש האיסלאם כדי לקדם את מלחמתו בעולם החופשי, הוא המערכות הדמוקרטיות והחוקים. האיסלאם משתמש ומתעלל בהן, לטובתו וכנגד האנשים החיים בדמוקרטיות העולם החופשי האלו, שאותן האיסלאם רואה כאויבו. במלחמות, דמוקרטיה ועדינות נפש לא עובדים. או שאתה מנצח במלחמה או שאתה מפסיד בה, ואין שום דבר באמצע.

מלחמה זו החלה לאט, מיד אחרי שמלחמת העולם השנייה הסתיימה. היא החלה עם הקמת המדינה היהודית, ישראל, שהמדינות הערביות המוסלמיות לא קבלו שיש לה זכות להתקיים. לכן, הן, באגרסיביות, תקפו את המדינה היהודית המתהווה בתקווה להשמיד אותה לפני שנשמה רגע של חירות. ומלחמה זו גם החלה עם הצריכה הבלתי מרוסנת, שאינה בר-קיימא אך הולכת וגדלה, של העולם לנפט הערבי-מוסלמי, שגוברת על כל תחושת מציאות.

זוהי פלישת האיסלאם למערב, בסיוע הכלי רב העוצמה שלו, השמן שחור, שאותו הוא מציע לספק, עם שליטה רבה, על-מנת לענות על הצרכים הרעבתניים של העולם התעשייתי לו. ובתמורה, המערב, רוסיה וסין וכל העולם הלא-מוסלמי שם בידי המשטרים הרודניים של הערבים-המוסלמים, בעלי השמן השחור, את הכוח הכלכלי המגונה של הדולר האמריקני

המבריקי, היורו של האיחוד האירופי-הרובל הרוסי, היין היפני או היואן הסיני, שבהם הם משתמשים להילחם בקונים הנפט שלהם.

בשנת 1973, כאשר ישראל, סוף סוף, ניצחה במלחמת יום הכיפורים, נפתחה מלחמה נוספת כאשר המדינות הערביות-מוסלמיות מייצרות נפט, ובראשן סעודיה, החליטו להעניש את ארצות הברית על סיועה לישראל בזמנה הקשה. מדינות הנפט הערביות-מוסלמיות קיצצו את תפוקת והספקת הנפט שלהן למערב. למינימום האפשרי, ועם זאת הן הוכיחו לשאר העולם התעשייתי כמה מהר הן יכולות לשתק אותו. הן שמו את העולם ממול לקיר והביאו את העולם לפאניקה שממנו היה צריך להתעורר. מיד, אבל זה לא קרה. העולם החופשי המשיך לשחק לידי האויב שלו. במקום לסיים את תלותו הקריטית בו, כפי שהוא יכול היה לעשות וכפי שהיה צריך לעשות.

במהלך השנים, הסכסוך שלמדינות ערב יש עם מדינת ישראל והביקוש של העולם לנפט הערבי-מוסלמי הפכו לשני כלי הנשק העיקריים שבהם האסלם משתמש להילחם במערב. להוסיף לזה את ההגירה המוסלמית לאירופה וארצות הברית וחוסר הרצון של המוסלמים להיטמע, אלא הרצון שלהם לשלוט. יותר מכך, זרועות האיסלאם חדרו עמוק לתוך החברה המערבית דרך ארגונים כגון המועצה ליחסי אמריקה והאיסלאם שמתחת לרדאר תומכת בארגוני טרור כמו חיזבאללה וחמאס, ואפילו באחים המוסלמים.

קצת לפני יותר מעשר שנים, מלבד ישראל, שכבר אז נלחמה, ועדיין נלחמת, את מלחמותיה עם האיסלאם, אף אחד מאיתנו, בעולם המערבי החופשי, לא היה מודע מה הוא ג'יהאד או איומי לפיגוע ורצח. לא שמענו את המונח "אללה אכבר" או חשבנו שהקטל של 9/11 יכול לקרות. אנחנו לא היינו מודעים כמה שנאה יש בעולם המוסלמי למערב. האבות המייסדים שלנו, תומס ג'פרסון וג'יימס מדיון ידעו כשהם, בסוף המאה ה-19 ובתחילת המאה ה-20, נלחמו את מלחמות הברבר. מלחמות אלו היו תוצאה של התקפות הפיראטיות, ממדינות הברברי-המוסלמיות, על ספינות בריטיות ואירופאיות אחרות. לאורך חופי אפריקה הצפוניים, מאז 1600.

ברחובות שלנו אף פעם לא ראינו נשים מוסלמיות לובשות ברוקט או היג'אב וחוקי השריעה המוסלמיים לא היה בדיונינו היום-יומיים כפי שהם היום. עם דאגתנו הגדולה שהמטרה העיקרית לערער את החוקה שלנו. כל הג'רונן החדש הזה אומר שהאיסלאם צובר כוח בכל מקום. הוא צובר כוח על-ידי הפחדה, הוא גורם למערב לשרת אותו באמצעות החוקים שלו שבהם הוא משתמש כנגדו, ומצפה שאנו נתכופף לאחור ונכנע לאיסלמופאשיסיות. משמעות הדבר, כניעתנו לאיסלאם מתרחשת ומתנהלת.

האיסלאם הוא עכשיו בכל מקום. הוא בממשלה שלנו, במערכת המשפט שלנו, בצבא, במשטרה ברחוב והוא רק הולך מחייל אל חייל. האיסלאם הוא אידיאולוגיה פוליטית שהמנטליות שלה הוא שימוש בכוח. דרך הרבה סבלנות שלמעבר אין. זה אומר לעשות כל מה שנחו. ודרוש כדי לנצח. והם מנצחים.

מטרת המוסלמים היא לגרוס ולהפיל את החוקה האמריקנית, והחוקה או האמנה של כל אומה חופשית אחרת. מאז 1979 הרפובליקה המוסלמית של אירן נמצאת במלחמה עם ארצות הברית אך, אף אחד בממשלת הרפובליקה האמריקנית לא יכול היה לגייס את האומץ להתמודד עם זה. לשחק את התפקיד. המשטר האירני המוסלמי הקיצוני מממן טרור בכל רחבי העולם שבו אמריקנים רבים נהרגו ונהרגים ואף אחד לא מתנגד בתקיפות למשטר סורר זה. לאירן יש השפעה עמוקה בדרום אמריקה ושיתוף פעולה חזק עם ונצואלה. מדינה הממוקמת בקרבת הגבול הדרומי של ארה"ב. זה יכול לגרום למשבר דומה למשבר הטילים עם קובה, ובעתיד הקרוב, אך אף אחד לא מזכיר את זה. אירן גם מממנת ומספקת נשק קטלני לחיזבאללה וחמאס, שהן במצב כוננות לתקוף את ישראל בהתראת רגע.

וכך, דרך הטיפשות האמריקנית, מנהיג האויב שלה, מחמוד אחמדינג'אד, הנשיא הנוכחי של הרפובליקה האסלאמית של אירן, רשאי להיכנס לאדמת ארה"ב ובה הוא מקבל את הכבוד לדבר בכנס בור השופכין שנקרא האו"ם. בעוד שארה"ב היא המממנת העיקרית של הארגון המפוקפק הזה. מהאו"ם, לאיש הרשע הזה ניתנת האפשרות לקרוא להשמדת המדינה היהודית, ישראל, ללעוג לארצות הברית, לתמוך במדיניות של דעה קדומה והסתה, באנטישמיות וטרור כנגד העולם כולו. ומה המערב עושה? הוא מאפשר לאירן להמשיך עם האיומים שלה כנגד העולם החופשי-הלא מוסלמי כמעט בהתנצלות.

המערב ממשיך לשחק לידי של האיסלאם כאילו דבר ממה שהוזכר לעיל לא קורה. האיסלאם הכריז מלחמה על המערב לפני שנים רבות. מלחמת שהמערב מסרב להודות בה או לירות אפילו כדור אחד יעיל בחזרה.

מה אנחנו יכולים לעשות?

אנחנו צריכים לסטות מחוקי חופש הדת והערכים שלנו. אנחנו חייבים להודות כי האיסלאם היא לא דת, אלא אידיאולוגיה פוליטית פנאטית, שרוצה להרוס את כל מה שאינו מוסלמי ולשלוט בעולם כולו.

אנחנו חייבים שיהיה לנו אומץ להחרים את האיסלאם כפי שהוא מיושם כיום. זה כולל שאף צריח נוסף לא יבנה על אדמתנו. יותר מזאת, הממשלה צריכה לחוקק חוקים, לפיהם היא יכולה, מקרוב ובגלוי, לעקוב ולפקח על כל הנוהלים הקיימים כיום במסגדים. אם תתגלה פעולה חתרנית אחת, כפי שהן מתקיימות היום, מילה אחת כנגד ארה"ב, המסגד הנדון יסגר לנצח.

כלומר, התאסלמות תהיה כנגד החוק. מי שרוצה להתאסלם יכול לעשות זאת זה מחוץ לגבולות ארה"ב, עם תנאי אחד, מבלי יכולת לשוב. הגירה של אנשים מארצות מוסלמיות שאמונתם היא האיסלאם חייבת להסתיים.

אנו צריכים לומר לכל המוסלמים המתגוררים במדינות שלנו: אתם רוצים לחיות לפי חוקי השריעה, אתם צריכים לחזור למדינות הגיהנום שלכם. אך לא כאן בארה"ב. כלי בית המשפט, סוכנויות החוק או פקיד שיעשה מחווה, ולו הקטן ביותר לתרגל את חוקי השריעה האיסלאמית ייחקר בעוון בגידה. ארה"ב צריכה לסיים את אספקת ומכירת הנשק לכל מדינה מוסלמית. אנחנו לא צריכים לתדלק את מלחמת האיסלאם כנגדנו.

עכשיו הוא הזמן לסגור את המשפטים לאיכות הסביבה ולהתחיל לקדוח בכל מקום בעולם חופשי שבו יש נפט - ויש נפט בשפע במקומות רבים - ובכך להביא סוף לצריכתנו לנפט ערבי-מוסלמי.

אנחנו צריכים לאסור על כל התרומות למוסדות הלימוד שלנו שחותרת האיסלאם מופיעה עליה וקשורה אליו. המוסלמים משתמשים בהשפעתם במוסדות החינוך שלנו כנגדנו.

אנחנו נתחיל מכאן ונמשיך הלאה, עם הוספת הגבלות נוספות כפי שידרש, ועם מטרה אחת בלבד - לחנוק מוות את השפעת האיסלאם במערב. ברגע שניקנו את עצמנו מהשפעת האיסלאם, מבפנים, אנחנו יכולים להילחם בהם מחוץ לגבולותינו, להילחם בהם, לא לפחד מהם. עם כוונה אחת בלבד, שהיא לנצח ולהביא את האיסלאם, כפי שהוא מוכר ומתורגל כיום, להיכנע. להביאו לעמדת חוסר קיום מוחלט.

האיסלאם נוסד בשנת 622 לספירה ויש לו 1389 שנים של גאולה לעבור כדי לשכנע כל אדם בעולם שמאמינו באמת מוכנים לדו קיום בשלום עם שאר העולם-הלא-מוסלמי.

בעוד שהעולם מסרב לראות את האמת, בעוד שהעולם ישן, האיסלאם ממשיך להשתלט. בדיוק כמו שבשאר העולם, הערבים המחזיקים באזרחות ישראלית מעולם לא השתלבו כללית, כך גם המוסלמים באירופה או בארה"ב לא השתלבו. הם לא בעד שילוב, הם למען השתלטות. זוהי מילת!

צפו במהומה בכנסת: זועבי מורחקת מהדיון

חברת הכנסת לא חדלה מקריאות ביניים לעבר רה"מ במהלך נאומו. יו"ר הכנסת הורה להוציאה מהאולם, ואז התעמתה זועבי עם הסדרנים

אריק בנדר | 18:31 2011/7/13   [מליאת הכנסת: חנין זועבי](#)

עימות חריף בכנסת בין ח"כ חנין זועבי לבין סדרנית באולם המליאה: בעיצומו של נאומו של ראש הממשלה בנימין נתניהו במליאת הכנסת היום (ד'), הרחיק יו"ר הכנסת ראובן ריבלין מהאולם את ח"כ זועבי (בל"ד), לאחר שהתעמתה עם ראש הממשלה במהלך נאומו. סדרניות הכנסת נדרשו כדי להוציא את זועבי, שהתנגדה להוצאתה מהמליאה.

גם לאחר שיו"ר הכנסת קרא לזועבי לסדר שלוש פעמים, היא סירבה לחדול מקריאות הביניים. שתי מאבטחות הגיעו והחלו ללוות אותה. בעת יציאתה נתקלה זועבי בחוטי המחשב הנייד שלה. היא זעמה על אחת הסדרניות וצעקה עליה: "לאט לאט, אני לא רוצה לצאת". לאחר מכן ניסתה להגיע למיקרופון בירכתי האולם והמשיכה לקרוא לעברו קריאות ביניים.

בשלב זה פנתה זועבי לריבלין וקראה לעברו: "תעמיד אותי לדיון". ריבלין השיב בזעם: "את מנצלת את הדמוקרטיה. תוציאו אותה מיד". ואילו ח"כ ניסים זאב (ש"ס) קרא: "חצופה. היא זבל".

קבוצת הסדרנים הקיפה את זועבי כדי ללוות אותה אל מחוץ לאולם. בשלב זה היא דחפה את הסדרנית בידה. הסדרנים שהקיפו אותה הובילה אותה בסופו של דבר אל מחוץ לאולם.

בתגובה לדברים הודיע ח"כ מיכאל בן ארי כי יגיש תלונה לוועדת האתיקה של הכנסת נגד ח"כ זועבי בגין תקיפת סדרנית. "זועבי צריכה להבין שהכנסת היא לא ג'נין. הגיעה הזמן לסלק אותה מהכנסת", אמר בן ארי.

<http://www.nrg.co.il/online/1/ART2/259/695.html?hp=1&cat=404&loc=3>